

C – 33^e zondag – 17 november 2019
Mal 3,19-20a; 2 Tess 3,7-12; Luc 21,5-19

Wat hebben ze toch?

Afgelopen maandag, 11 november, toen wij hier in Maastricht in dolle vreugde de “elfde-van-de-elfde” vierden, het begin van het Carnavals-seizoen, reden op diezelfde ochtend in Syrië vier mannen in de auto naar het stadje Deir Alzor, om daar te gaan helpen aan de wederopbouw van het armeens-katholieke kerkgebouw, en het bewoonbaar maken van huizen van de mensen uit dat stadje, dat door de oorlog volledig vernield was. Bedoeling van hun werk was om ervoor te zorgen dat de bevolking weer zou kunnen terugkeren in de eigen stad, in de eigen huizen, en de Armeens-Katholieke Kerk weer op te bouwen. In de auto zaten een priester, de vader van die priester, een diaken, en een vriend van hen. Onderweg werd hun auto ingehaald door twee mannen op een motor, die het vuur openden en met geweren op hen schoten. De vader van de priester was op slag dood, de priester overleed aan zijn verwondingen in het ziekenhuis, de diaken werd gewond, en hun vriend overleefde de aanslag.

En dat is nog maar één van de vele tragische verhalen uit de oorlog in Syrië, die eindeloze oorlog. En het zijn dan alwéér de christenen die bij voorkeur het slachtoffer zijn. En dan vraag ik me wel eens af: Wat hebben ze in Godsnaam toch tegen mensen die alleen maar goed doen, anderen helpen, werken aan de wederopbouw van het land, zieken verzorgen, het Evangelie van Jezus verkondigen?

Deze week hoorden we dat bij straatrellen in Chili kerken werden geplunderd en vernield. En dan vraag ik me af: Vanwaar toch die haat tegen de Kerk?

Waarom worden er in zoveel landen in de wereld priesters en religieuzen gekidnapt, ontvoerd, gevangen gezet, vermoord? Allemaal heilige, toegewijde mensen die geen kwaad doen, alleen maar goed doen. Missionarissen, religieuzen, ziekenzusters, christengelovigen, in Nigeria, Niger, Mali, ontvoerd, gevangen genomen, gekidnapt. Ja, waarom? Omdat ze zich inzetten voor de plaatselijke bevolking, en daarmee het voorbeeld van Jezus volgen? Wat hebben ze toch tegen die missionarissen die scholen oprichten om de jongeren een goede opleiding te geven?

In Mexico zijn er priesters die er alles aan doen om jongeren uit de drugshandel te krijgen. En dat wordt natuurlijk niet op prijs gesteld door het Mexicaanse drugscartel. Die priesters worden de een na de ander koudbloedig doodgeschoten. Zo. De drugshandel moet doorgaan. Wat hebben ze toch tegen Jezus en zijn Kerk?

Congo was ooit een Belgische kolonie. En katholiek. Ja, ooit. Nu is er in Congo in grote delen van het land geen staat meer, geen overheid, geen rechtstaat, geen politie. Vrij spel voor criminele bendes, die plunderen, vrouwen verkrachten, mensen verdrijven. En priesters ontvoeren. Priesters die alleen maar de Blijde Boodschap van Jezus in praktijk brengen, en dus weg moeten.

Wat hebben ze toch? Zijn wij dan zo gevaarlijk? Is die Blijde Boodschap van Jezus, die boodschap van ongelimiteerde liefde dan zo gevaarlijk?

In China worden priesters ontvoerd door de landelijke overheid, gekidnapt, met onbekende bestemming afgevoerd, omdat ze behoren tot de Katholieke Kerk, en in eenheid verbonden

willen blijven met de Paus in Rome, en niet willen behoren tot de parallel-katholieke kerk van China die gecontroleerd wordt door de politiek.

En dan zult u mij zeggen: maar hier in ons oude Europa hebben wij dat toch niet? Inderdaad, gewelddadige kerkvervolgingen, godsdienstoorlogen, hebben wij niet meer in Europa. Niet meer. Wat wij wèl hebben is onbekendheid, onkunde, onverschilligheid, zelfs minachting. 90 % van de bevolking is niet meer geïnteresseerd in de Blijde Boodschap van Jezus. Misschien is onverschilligheid nog erger dan vijandigheid.

De lezingen die de Kerk ons vandaag voorhoudt, zijn niet bepaald vrolijk: “.. ze zullen u vervolgen ...” ... “gij zult een voorwerp van haat zijn voor allen omwille van mijn Naam...”. Terwijl Jezus toch een boodschap predikte van broederschap, Godsverbondenheid en naastenliefde. En dan zou je zeggen: daar zal iedereen zich toch wel verbonden mee voelen. Blijkbaar niet. Blijkbaar zijn er in deze wereld negatieve krachten die deze boodschap van liefde met geweld tegenwerken.

Maar, dat weten we uit de geschiedenis van de Kerk: hoe meer de Kerk wordt vervolgd, hoe meer ze wordt tegengewerkt, des te meer groeit ze. De oude kerkvader Tertullianus zei het al rond het jaar 200: “het bloed van de christenen is het zaad van de kerk”.

Dat geeft ons dan weer moed. Dan kunnen wij met een gerust hart lezen bij de profeet Micha, wat wij zojuist hoorden in de eerste lezing: “Maar voor u, die mijn Naam vreest, gaat de zon van de gerechtigheid op”. En dan kunnen we alleen nog maar bidden dat die zon van gerechtigheid ook mag opgaan in Syrië, in Nigeria, in Congo, in Mexico ...

Régis DE LA HAYE, diaken